

سالمونلوز در نشخوارکنندگان:

سالمونلا یک باکتری گرم منفی روده ای است که انگل اختیاری داخل سلولی می باشد.

تیپهای مختلف سالمونلا، انسان و انواع حیوانات اهلی را آلوده می کنند.

– انسانها ممکن است به وسیله حیوانات آلوده گردند.

– حیوانات نیز همدیگر را آلوده می کنند ولی برخی از سالمونلاها برای بعضی از دامها دارای ویژگیهایی می باشند.

گاوها به سالمونلا تیفی موریوم و سالمونلا دابلین حساسند و گوسفندان سالمونلا آبورتوس اوویس و سالمونلا آریزونا حساسند.

علائم بالینی:

متداولترین علائمی که مشاهده می شود عبارت است از تب و اسهال به دنبال یک دوره کمون 1 تا 4 روزه پس از در معرض عفونت بودن یا فعال شدن شکل ناقل بیماری است. بیماری در همه سنینی می تواند اتفاق بیافتد.

شکل اسهال از آبکی تا موکوسی همراه با فیبرین و خون متنوع است. لایه های فیبرینی ممکن است در ظاهر به صورت مخاط کنده شده باشند.

مدفوع به علت حضور پروتئینهای پلاسما (که به علت روند آماسی شدید روده می باشد)، غالباً بوی تعفن و گندیدگی دارد.

گاهی اوقات ممکن است باکتری درخون وارد شود (باکتری می) که در نوزادان ایجاد سپتی سمی فوق حاد تا حاد می کند. که در این حالت در گوساله های 1 تا 2 ماهه علائم عبارتند از دیسپنه، علائم تنفسی، مرگ ناگهانی و اسهال شدید که در 6 هفتگی به اوج خود می رسد.

در گاوهای بالغ سالمونلا می تواند باعث سقط جنین شود.

علائم کالبدگشایی:

در شکل روده ای، گوساله ها دچار لاغری مفرط ناشی از آتروفی سروزی چربی می باشند. مخاط ایلئوم و سکوم و کولون ممکن است ضخیم و دچار خونریزی همراه با پلاکهای چسبنده فیبرینونکروتیک باشند. فیبرین ممکن است به صورت لایه یافت شود که در نواحی پلاکها، برجسته است. شیردان معمولاً حاوی مایع متعفن قهوه ای می باشد. عقده های لنفاوی مزانتریک غالباً بزرگ و تیره است. در شکل سپتی سمی ضایعات ماکروسکوپیک عفونت باکتری می سالمونلا حاد و معمولاً ناچیز است و بر روی بافت های سروزی و زیر جلدی، پتشی گسترده ای وجود دارد. طحال معمولاً بزرگ است و ریه ها ادماتوز می باشند. دیواره کیسه صفرا ضخیم شده و ممکن است دارای خونریزی باشند.

پیشگیری و کنترل:

پیشگیری از سالمونلاها عبارت است از درمان بیماران مبتلا و همزمان اقدامات بهداشتی جدی.

در بعضی موارد، می‌توان گوساله‌ها و یا گاوها را واکسینه کرد که کاملاً ایجاد ایمنی نمی‌کند. واکسیناسیون شامل دو تزریق به فاصله 15 روز تا یک ماه می‌باشد که گاهی ممکن است پس از تزریق ایجاد شوک نماید که در این حالت باید از کورتیکوئیدها استفاده نمود.

اقدامات بهداشتی عبارت است از کنترل کیفیت آب آشامیدنی، کنترل بستر و ضد عفونی کردن جایگاه‌ها، باکسها و زایشگاه‌ها.

درمان:

استراتژی درمان در بیماری سالمونلوز عبارت است از:

1- سرم تراپی:

2- آنتی بیوتیک تراپی:

استفاده از آنتی بیوتیک‌هایی که بروی باکتری‌های گرم منفی موثرند مانند:

(a) **کلیستین** هر ساشه 5 گرمی برای 500 کیلوگرم به مدت 5 روز

(b) **جنتامایسین** با دز 5 میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن

(c) **تری متوپریم - سولفوتامید** با دز 30 میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن

(d) **کلرامفنیکل** به صورت وریدی هر 6 ساعت

3- استفاده از داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی